

ЉУБИША ЋИДИЋ

СКРАЋЕНИЦЕ

БИЉНИ ИКОНОСТАС

На Св. Стефана 15. августа 2023, међу зидовима порушеног манастира Милентије, владика Давид служио је литургију после 600 година.

Окупљени народ је газио у манастирској порти високу траву, чак је у археолошким ископинама од пре пар година ижцикљала шума багремова.

Међутим, унутар преосталих зидова цркве, кад се литургија завршила, приметих међу стенама ижцикљали дивљи каранфил, мајчину душицу, плаву љубичицу, белу раду, жути маслчак, црвени мак, дивљу купину, цветић коме не знам име, који је такође личио на икону.

Налети суровог копаоничкг ветра, који су наносили коров споља, унутра су били благи, као какво миловање.

Баш као дисање народа који је управо излазио.

Ко је удахнуо ветар, издахнуо је цвет.

15. 8. 2023.

ДОК САМ БУЉИО У ТАЈ ПРИЗОР

У улици Јакшићевој, преко пута куле кнеза Лазара, видех, јер овде ме одавно није носио пут, међу новим модреним здањима, како доликује архитектури 21. века, један кутак са средњовековним двориштем. У дубини трошна кућа са старом ћерамидом, још даље пласт сена, уз пласт један коњ, на тарабама један фењер, тарабе од кочева преплетених пружењем...

Био сам срећан што сам видео такав приказ.

Ја сам Крушевљанин из „царског града господства нам...”

А онда поред мене, док сам буљио у ово двориште, нађе се један човек огрнут у јагњећу кожу, са опанцима и шубаром и рече:

– И онај коњ, и овај пласт и ја представљамо рекламу за ЛИДЛ компанију. Имате данас 40% попуста!

Крушевац, 10. 6. 2022.

ЛАЈАЊЕ НА ЗВЕЗДЕ

Јутро. Мраз. Субота, 18. јануар у 11 сати 2025. Минус 5 степени.

Комшијско куче у дворишту преко пута улице. Бесомучно лаје. Изађем да видим. Лаје куче. Не лаје на мене. Лаје у ветар. Лаје на звезде. Лаје па лаје.

У велике си се гаће обукао, кажем му.

Не хаје на моје речи.

Напољу су велике студентске демонстрације.

Што више лаје чини ми се да то чини на српском језику.

Да ли је у мени видео оног студента из 1968?

18. 1. 2025.

ПОНОЋНА ЈАБУКА

Кажу да у првој недељи октобра долази до чудне појаве: падају звезде!

Боље упућени знају да падају метеори, зашто баш у то време, ни ја нисам упућен.

Али је божанствен осећај кад та звезда падалица падне у ваше наручје. Ма где да сте. Истрчите напоље и осећате се заљубљеним.

А шта ако је у првој недељи октобра овде било кишовито, магловито, туњевито, мрзовито и остало „ито”.

Да ли је то у поноћ, мрклу и врло поноћну, могла да поправи моја јабука у башти. Кад су из чиста мира падале поноћне јабуке остављајући светлосни траг попут звезда.

Има један мој пријатељ, Мошо Одаловић, у својој башти поноћне јабуке које у ово исто овакво време такође падају на исти начин.

Али он је нешто љут на мене и не смем да га питам о космо-су, јер би ми он распрео причу о јабукама међу људима.

Што није исто.

10. 10. 2021.

АДРЕНАЛИН

У ово овакво време био сам одушевљен кад сам чуо да је Русија напала Украјину. Веровао сам Русима и веровао Украјинцима.

Коначно нешто се истински догађа.

Јер оно што се код нас догађало (те Хашки трибунал – јадни Срби, те Република Српска и Сребреница – јадни Срби, те Косово – јадни Срби, те Црна Гора – литије, јадни Срби), еј бре, доста ли је!

Коначно нов адреналин!

Дошли Руси, Европа успавана!

Путин ујединио Европу (једни кажу као злочинац, други као ослободилац). Европа успавана, умртвљена, коначно се пробудила...

Данас чујем да је генерал српског генералштаба Перишић осуђен на 4 године затвора јер је Америма одавао тајне српске војске. Опет све неке такве исте вести!

Све нека нечовештва!

Коначно адреналин!

Није важно о којој је човечности реч.

Мада је нека човечност ипак потребна... посебно кад идеш, идеш, а оно бомба!

3. 3. 2022.

ЦРВЉИВО ВРЕМЕ

Тишина у соби.

Чује се само како куца зидни сат. Све моћније колико је моћнија тишина.

Једног тренутка сказаљку сата надјачава сипац – црв негде у греди изнад тавана моје собе.

Исти звук.

Време у зидном сату губи битку.

Црв постаје време.

18. 9. 2013.